

ALLEHANDA OM VARJEHANDA

Avdelningen finner sig i att återkomma, denna gång med ett stämningsfullt epos.

I anledning av Eskil Dalenii funderingar i »För Apoteksbolaget i tiden» (avdelningen nr 6/97) över korrekt fonetisk uttalsbeteckning för Zaroxolyn Sanofi Winthrop skyndar till undsättning från nämnda företag den kliniske farmakologen Pierre Lafolie med följande rapport:

Efter remittering till avdelningen för undersökande fonetik, vilken med bistånd av audiovisuella hjälpmedel inte kunde lösa fallet, inhämtades yttrande av Herr Kork. Efter diskret kontakt med representanter för personalen kunde han därvid åstadkomma följande konsensus:

»Detta är ett klassiskt fall av mult fr. Ehuru ej fall för omedelbar gipsning, kan viss övertänjning av tungan förekomma. Således bör vederbörande tillerkännas följande anvisning: särroxålyn sannåfín vinn-tropp. Den sistnämnde är en berömd general från slaget om de preussiska slätterna 1631, vilken gjorde sig känd för att kasta vatten överallt, därmed överdrivet demonstrerande den diuretiska effekten.»

Själv har avdelningsföreståndaren, med sin osvikliga känsla för det totalt oväsentliga och det rykande inaktuella, inte så mycket fångslats av radions och televisionens rapporter om den framlidne kinesiske ledarens brister och förtjänster, utan fastmer av den lätt irriterande frågan om vad människan egentligen hette.

Här föreligger tydligen något slags brytningsperiod på det transkriptionella planet. Om efterleden »shao-ping» rådde full konsensus i etern, men däremot kunde föreståndaren notera en färgrik flora med avvikelser från det fantasilöst stavningsenliga »Däng».

En stor skara utrikesrapportörer hade således fastnat för »Döng», en icke oväsentlig grupp räknade sig däremot till »Dang»-lägret och det fanns också förkämpar för både »Dong» och »Dång» (till de senaste hörde för övrigt en intervjuad kines, vilket i föreståndarens öron talar starkt för det alternativet). Enstaka röster har även tillfallit »Ding», medan »Dyng» däremot verkade sakna aktiva förespråkare.

Avdelningen saknar inte tankar på att återkomma.

Rimflätande

Ragnar Bergström, distriktsbarnläkare i Lerum, har vänligen tillställt avdelningen några väl rimflätade texter från sin färska CD-skiva »Ord och inga visor». Denna titel karaktäriserar också den återgivning som här kan åstadkommas:

Läkarstämma

En stor expertpanel, den skulle sig bestämma vad som var rätt och fel vid årets läkarstämma. »Hur är det med musik och nyttan utav toner jämfört med fiberrik diet och kostransoner?»

Kirurgen först beskrev en kur mot stopp i gallgång. Ja, hans patienter blev snabbt botade av allsång. En öron doktor såg med lyhördhet på örsprång och skrek: »Men kom ihåg att bäst av allt är körsång!»

En medicindocent, som forskat just på magfel sagt till en klen patient att stärka sig med dragspel. En annan slog ett slag att folk som led av magvärk skall börja varje dag att spela mycket slagverk.

Och lungläkaren fann att det var bra med Mozart, i synnerhet om man fått nån tuberkulosart. Total, ja kolossal blev barnläkarens framgång när små med orent tal fick lära sig en stamsång.

En hjärtläkare, som själv led av svullna vader blev mycket bättre om han jämt sjöng serenader. Det låter kanske knäppt, men världens bästa motgift skall skrivas på recept i klar och tydlig notskrift.

Och hudprofessorn sa: »De vemodiga ljuden just för eksem är bra, som mollskinn blir då huden.» En erkänd ortoped han funnit bästa bot mot folks plattfötter längst ned i form utav en fotnot.

Distriktsläkaren röt: »Nej, falskt Kruppangrepp i halsen av marscher får man ej, gå inte på den valsen.» Privatpraktikerns dag förstärkte konklusionen, han hade skalbolag, där själv han angav tonen.

Till sist en specialist fann av alla kurer mot diarré var visst soprankoloraturer. Är tarmen trög och hård, är det som bäst dig helar, försök att på ackord få fram små åttondelar!

Så denna expertis med kunskap från kliniken fann tydliga bevis på nyttan av musiken. När den blev uppenbar för alla på kongressen så gjorde man sig klar att möta hela pressen.

I sak var alla för, ja, denna ståndpunkt tog man och för att få gehör med kraft på trumman slog man för följande besked: »Att människor behöver alltmåra hänga med på noterna framöver.»